

دربارهٔ غذاهای تقدیم شده به بتها

¹ اما دربارهٔ قربانی‌های بتها، می‌دانیم که همه علم داریم. علم باعث تکبر است، لکن محبت بنا می‌کند. ² اگر کسی گمان برد که چیزی می‌داند، هنوز هیچ نمی‌داند، بطوری که باید دانست. ³ اما اگر کسی خدا را محبت نماید، نزد او معروف می‌باشد. ⁴ پس دربارهٔ خوردن قربانی‌های بتها، می‌دانیم که بت در جهان چیزی نیست و اینکه خدایی دیگر جز یکی نیست. ⁵ زیرا هرچند هستند که به خدایان خوانده می‌شوند، چه در آسمان و چه در زمین، چنانکه خدایان بسیار و خداوندان بسیار می‌باشند، ⁶ لکن ما را یک خداست، یعنی پدر که همه چیز از اوست و ما برای او هستیم، و یک خداوند، یعنی عیسی مسیح که همه چیز از اوست و ما از او هستیم. ⁷ ولی همه را این معرفت نیست، زیرا بعضی تا به حال به اعتقاد اینکه بت هست، آن را چون قربانی بت می‌خورند و ضمیر ایشان چون ضعیف است نجس می‌شود. ⁸ اما خوراک، ما را مقبول خدا نمی‌سازد زیرا که نه به خوردن بهتریم و نه به ناخوردن بدتر. ⁹ لکن احتیاط کنید مبادا اختیار شما باعث لغزش ضعیفا گردد. ¹⁰ زیرا اگر کسی تو را که صاحب علم هستی ببیند که در بت‌کده نشسته‌ای، آیا ضمیر آن کس که ضعیف است به خوردن قربانی‌های بتها بنا نمی‌شود؟ ¹¹ و از علم تو آن برادر ضعیف که مسیح برای او مرد هلاک خواهد شد. ¹² و همچنین چون به برادران گناه ورزیدی و ضمایر ضعیفشان را صدمه رسانیدی، همانا به مسیح خطا نمودید. ¹³ بنابراین، اگر خوراک باعث لغزش برادر من باشد، تا به ابد گوشت نخواهم خورد تا برادر خود را لغزش ندهم.

آكل ما ذبح للأوثان

¹ وأما مِنْ جِهَةِ مَا ذُبِحَ لِلْأَوْثَانِ فَتَعْلَمُ أَنَّ لَجَمِيعَنَا عِلْمًا. الْعِلْمُ يَنْفُجُ وَلَكِنَّ الْمَحَبَّةَ تَبْنِي. ² فَإِنْ كَانَ أَحَدٌ يَظُنُّ أَنَّهُ يَعْرِفُ شَيْئًا، فَإِنَّهُ لَمْ يَعْرِفْ شَيْئًا بَعْدَ كَمَا يَجِبُ أَنْ يَعْرِفَ. ³ وَلَكِنْ إِنْ كَانَ أَحَدٌ يُحِبُّ اللَّهَ، فَهَذَا مَعْرُوفٌ عِنْدَهُ. ⁴ فَمِنْ جِهَةِ أَكْلِ مَا ذُبِحَ لِلْأَوْثَانِ تَعْلَمُ أَنْ لَيْسَ وَتَنْ فِي الْعَالَمِ وَأَنْ لَيْسَ إِلَهٌ آخَرُ إِلَّا وَاحِدًا. ⁵ لِأَنَّهُ وَإِنْ وَجِدَ مَا يُسَمَّى إِلَهَةً، سَوَاءٌ كَانَ فِي السَّمَاءِ أَوْ عَلَى الْأَرْضِ، كَمَا يُوجَدُ إِلَهُهُ كَثِيرُونَ وَأَرْثَابُ كَثِيرُونَ، ⁶ لَكِنْ لَنَا إِلَهٌ وَاحِدٌ، الْآبُ، الَّذِي مِنْهُ جَمِيعُ الْأَشْيَاءِ وَنَحْنُ لَهُ، وَرَبُّ وَاحِدٌ، يَسُوعُ الْمَسِيحُ، الَّذِي بِهِ جَمِيعُ الْأَشْيَاءِ وَنَحْنُ بِهِ. ⁷ وَلَكِنْ لَيْسَ الْعِلْمُ فِي الْجَمِيعِ، بَلْ أَنَا نَسْ بِالصَّمِيرِ نَحْوَ الْوَتَنِ، إِلَى الْآنَ يَأْكُلُونَ كَأَنَّهُ مِمَّا ذُبِحَ لِوَتْنٍ، فَصَمِيرُهُمْ إِذْ هُوَ ضَعِيفٌ، يَتَنَجَّسُ. ⁸ وَلَكِنَّ الطَّعَامَ لَا يُقَدِّمُنَا إِلَى اللَّهِ، لِأَنَّا إِنْ أَكَلْنَا لَا تَزِيدُ، وَإِنْ لَمْ نَأْكُلْ لَا نَنْقُصُ. ⁹ وَلَكِنْ انْظُرُوا لِئَلَّا يَصِيرَ سُلْطَانُكُمْ هَذَا مَعْتَرَةً لِلضَّعَفَاءِ. ¹⁰ لِأَنَّهُ إِنْ رَأَى أَحَدٌ، يَا مَنْ لَهُ عِلْمٌ، مُتَّكِنًا فِي هَيْكَلٍ وَتَنْ، أَقْلًا يَتَقَوَّى صَمِيرُهُ، إِذْ هُوَ ضَعِيفٌ، حَتَّى يَأْكُلَ مَا ذُبِحَ لِلْأَوْثَانِ؟ ¹¹ فَتَهْلِكُ بِسَبَبِ عِلْمِكَ الْإِخُ الضَّعِيفُ الَّذِي مَاتَ الْمَسِيحُ مِنْ أَجْلِهِ، وَهَكَذَا، إِذْ تُخْطِئُونَ إِلَى الْإِخْوَةِ وَتَجْرُحُونَ صَمِيرَهُمُ الضَّعِيفَ، تُخْطِئُونَ إِلَى الْمَسِيحِ. ¹³ لِذَلِكَ إِنْ كَانَ طَعَامٌ يُغَيِّرُ أَخِي، فَلَنْ أَكُلَ لَحْمًا إِلَى الْآبَدِ، لِيَلَّا أَغَيِّرَ أَخِي.